

Bohumil Tuzar: O ZLOLAJNÉM CHLAPCI

"V již pravené vsi Křečkovice chlapec jeden, 11 let starý, z Velime rodič, Jirka jménem u souseda, jenž Kňorek slove, sloužící, oba katolíci.

Chlapec ten přivykl klení a zlého mluvení a jsa často dosti jak od hospdáře, tak od jiných lidí napomínán, nic toho nedbal. I přihodilo se dne 2. srpna 1784, že pásal voly na jisté loučce v čisté planině, kde žádného roští a křoví není, a na volovi ležel vzhůru hřbetem a vola klel.

V tom se stalo, že ho něco začalo bít od náruční strany a vždy pět ran davši přestalo a tak po chvílce opakujíc po pěti ranách tak dlouho dávalo, že chlapec nemoha vydržet křičel a chtě s vola skočiti, žádným způsobem ani hnouti se nemohl, ale musel tak pořád ležeti. Nápodobně vůl ten, dosti čerstvý, ani krok učiniti nechtěl. Viděl on toliko, že ten prut, co s ním šlehán byl, zdál se mu jako hranatá fišpán, co do šněrovaček dávají, ostatně nic jiného neviděl.

Když již dobře až do krve zadní díl těla rozšlehaný měl, přestalo šlehání a on ohlédnuv se teprva, viděl as na půl honu od sebe jakési strakaté pachole, které se mu čistě smálo a chechtalo, z čehož hrůza nemalá ho obešla.

Jel on potom ostře domů a vypravoval, co se mu přihodilo. Napuchla mu ale záda tak, že netoliko seděti, ale ani dva dny choditi nemohl. Ten příběh jak katolíci, tak nekatolíci všichni stejně vypravují, jenž se stal ve dne okolo 11 hodiny před polednem."

(Truhlice pověstí a starých příběhů z polabí - Bohunil Tuzar)